

www.zvon.info

ZVON

ZÁŘÍ / SEPTEMBER

2019

časopis krajanské rodiny v New Yorku

POKUD JSTE PŘÍZNIVCI a uživatelé výrobků firmy Apple, víte, že v měsíci září každého roku oznamuje firma nový iPhone. Pro tento rok to má být iPhone s číslem 11. Opět má být o krůček dál, co se týká spolehlivosti, lepší kamery, lepší zobrazení na displeji atd. Co však ještě tento model nebude mít, je schopnost přijímat v nové síti 5G. Nová síť 5G se buduje a bude dostupná ke konci tohoto roku, nejprve ve velkých městech USA a postupně po celé zemi.

Nevíte, co je síť 5G? Je to prý úplná revoluce od zavedení prvního spojení přes internet. V této síti nebude skoro žádná prodleva signálu a dat mezi uživateli. Síť se zrychlí stokrát ve srovnání s 4G a objem dat bude také mnohem vyšší. Pokud budete stahovat film v síti 5G, tak bude v řádu několika sekund ve srovnání s 4G, kde to trvalo několik desítek minut. Síť se bude také dobře využívat pro auta bez řidiče. S touto technologií může provádět operaci lékař, který bude „sedět“ v New Yorku, zatímco operační sál bude někde v Africe. Další a další užitečné aplikace, které závisí na rychlosti a spolehlivosti internetu se budou moci rozvíjet s využitím 5G.

Dovolte mi přirovnání této nové sítě k síti, kterou využíváme v katolické církvi. Je to síť, která se už buduje od dob Ježíše Krista. Vlastně už před tím existovala stará primitivní, ale spolehlivá síť, která budovala spojení s Bohem. S příchodem Ježíše Krista se rychlost a signál s Bohem tak zesílil, že mnozí lidé v církvi nabyli dojmu, že Bůh stojí před nimi a je s nimi v kontaktu, tak jako mluví přítel s přítelem. A tak v církvi používáme různé prostředky komunikace s Bohem, se svatými, s lidmi, kteří už zemřeli. Jsou to modlitba, růženec, dobré skutky a další. Asi nejvyspělejší technologii, kterou můžeme používat, je síť, který byla potvrzena na koncilu v Tridentě (1545 – 1563). Jedná se tedy o velmi starou spolehlivou síť. Bývá někdo označena zkratkou 7S.

Nevíte, co je síť 7S? Je to zkratka pro sedm svátostí, které byly definitivně schváleny na tomto koncilu. Vstupní branou do této sítě je svátost křtu. Asi nejlepší z nich je komunikace přes svátost, pod méně známou zkratkou 7SE. Svátost Eucharistie, více známá pod lidovým názvem mše svatá. Nepotřebujete nic s sebou, jenom dojít do nejbližšího kostela, nejlépe v neděli. Komunikace s Bohem je tak silná, že vám může změnit celý váš dosavadní život v JEDINÉ SEKUNDĚ.

Přeji příjemnou
a ničím nerušenou četbu.

*ve Forest Hills
24. srpna 2019
Váš Fr. Antonín*

Cirkevní otcovia

Klement Alexandrijský

MV

KLEMENT ALEXANDRIJSKÝ, VLASTNÝM menom Titus Flavius Clemens sa narodil okolo roku 150 v Aténach. Klement pochádzal z pohanskej rodiny a ako mladík konvertoval na kresťanstvo. Mal kvalitné antické vzdelanie a do hĺbky poznal grécku filozofiu, ktorá vtedy dominovala v celej Rímskej ríši. K tomu patrilo aj pohanstvo a s tým súvisiaci mysticismus a gnosticizmus (obe si môžeme predstaviť ako dnešný ezoterizmus, akési zmesi rôznych náboženstiev, podľa toho „kto ich práve mieša“).

Klement nakoniec zakotvil v Alexandrii, ktorá bola v tom čase jedným z najvýznamnejších centier vzdelanosti v celom Stredomorí – a teda v celej Rímskej ríši. Treba podotknúť, že pod vzdelanosťou mám na mysli helénsku – čiže grécku filozofiu a myšlienkový svet, ktorý bol dominantný v celej ríši. Aj preto tam vznikla slávna teologická škola, kde sa vzdelával aj Klement a z ktorej vzišlo hneď niekoľko významných kresťanských mysliteľov.

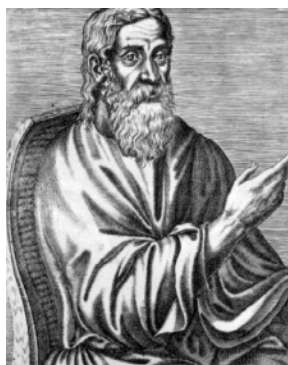
Dielo Klementa možno načrtnúť v jeho citáte „Tak ako Zákon (čiže Biblia - Starý Zákon) pripravil na Krista Židov, tak filozofia našho pripravila Grékov.“ Poznal do hĺbky nielen filozofiu ale aj pohanské grécke náboženstvo. Tieto znalosti zúročil vo svojom diele „Výzva Grékom“, kde analyzuje ich filozofiu a vyzýva Grékov, aby sa obrátili na kresťanskú vieru. V knihe „Učiteľ“ sa zaoberá kresťanskou etikou a obracia sa na tých, ktorí sa rozhodli prijať kresťanskú vieru. Jeho posledná zachovalá kniha je zbierka úvah na rôzne filozofické témy a Klement tu označuje kresťanskú vieru za pravú „gnózu“, čiže poznanie, alebo osvietenie.

Možno ste si už všimli jeden malý detail – totiž, že pri Klementovi nepoužívam prívlastok svätý. A možno si niektorý z vás aj spomenú na štyri kritériá pre označenie niekoho za cirkevného otca, ktoré som uviedol v úvode do celej série: pravovernosť, starobylosť, cirkevné schválenie a svätosť života. Klement je cirkevným otcom, napriek tomu, že nie je uctievaný ako svätý v západnej katolíckej cirkevnej tradícii – ktorá dnes zahŕňa len našu – Rímskokatolícku cirkev. Je však uctievaný ako svätý

v Greckokatolíckej cirkvi, ktorá je takisto katolíckou cirkvou ako my a je v plnom spoločentve s pápežom, len má inú liturgickú tradíciu (obrad), avšak totožnú vierouku. Tu je potrebné v krátkosti načrtnúť učenie Cirkvi o úcte k svätým.

Táto tradícia pochádza z uctievania mučeníkov už od počiatku Cirkvi a na mysli máme hlavne ich pripomínanie v liturgii, slúženie svätých omší nad hrobmi mučeníkov (napríklad v Rímskych katakombách) a stavanie kostolov nad hrobmi svätých. Nemyslí sa tým úcta porovnateľná s úctou k Bohu, ale skôr pripomínanie svätých ako príkladu pre nás a tiež prosba o ich modlitbu-príhovor, keďže sú už pri Bohu. Je to tradícia, ktorá pochádza od Božieho ľudu – takpovediac „zdola“, ktorá však mala požehnanie od Cirkvi (o čom svedčia aj najstaršie liturgické texty). Jedná sa teda prejav pôsobenia Ducha Svätého, ktorého Pán zoslal na apoštolov a celú Cirkev a ktorý v nej naďalej pôsobí. Slávnostné vyhlásenie niekoho za svätého Cirkvou znamená, že dotýčny je s istotou v nebi, ale predovšetkým má za účel povoliť jeho úctu v liturgii a ako príklad pre veriacich. Proces kanonizácie – vyhlásenia niekoho za svätého, sa tiež v histórii vyvíjal. Keď bola úcta k svätým prvýkrát napadnutá o odmietnutá protestantmi v 16. storočí, bola Cirkev nútená sa hlbšie zamyslieť nad touto úctou a dať tomuto procesu pevné pravidlá. Vtedy došlo aj k tomu, že Klement bol vyšktrnutý z rímskeho martyrológia (zoznamu mučeníkov, v prenesenom zmysle neskôr aj všetkých svätých uctievaných Cirkvou). Vypadol teda aj z rímskeho cirkevného kalendára, nie však z kalendára pravoslávnych cirkví (z ktorých neskôr vzišla aj naša Greckokatolícka cirkev). To však neznamená, že by teraz naša Cirkev tvrdila, že Klement už nie je svätý. Klement bol vyšktrnutý preto, lebo v západnej (rímskej) cirkvi nemal miestnu - ľudovú úctu, a teda nebolo potrebné ho držať v rímskokatolíckom liturgickom kalendári. Na Slovensku rozšírená Gréckokatolícka cirkev ale aj ďalšie východné katolícke cirkvi v plnom spoločenstve s Rímom (pápežom) majú každá vlastné liturgické kalendáre – a východných katolíckych cirkví je až 23. Je teda možné, že „zoznamy“ svätých sú rozdielne aj v rámci Katolíckej cirkvi, no to súvisí viac s miestnou úctou k svätým a liturgiou, neznamená to, že keď si ako rímskokatolíci nectíme niekoho ako svätého, že ten preto nie je v nebi.

Klement zomrel okolo roku 215 a jeho žiak Origenes, ktorého si predstavíme nabadúce, patrila takisto k cirkevným otcom a mal veľký vplyv na teológiu prvých storočí.

Radost z Boha

příručka pro biřmovance, jak přežít v drsném světě

Marek Vácha

UKÁZKA Z KNIHY

KAPITOLA

ZAČÁTEK CESTY

... Život je krátký, cesta do života věčného úzká, že i spravedlivý se sotva spasí, světské záležitosti jsou marné a zrádné, všechno končí a pomíjí jako voda, která plyne, doba je nejistá, soud přísný, zavržení velmi snadné, spása velmi těžká. (Sv. Jan od Kříže - Duchovní píseň)

Jan od Kříže připomíná, že cesta není jednoduchá a že to bude bolet. Cesta opravdu není snadná, osud je přísný, zavržení snadné, spása těžká. Dnes takovéto texty možná bereme spíše jako nezávazné okno do historie, zajímavý pohled na to, v co tehdy ti lidé věřili, co věděli a o co usilovali. Ale je to pohled do přítomnosti. Lidská povaha se nemění tak rychle, staletí nebo tisíciletí nic neznamenají. Ti svatí minulosti nezápasili naoko, nýbrž doopravdy a měli stejná pokušení jako by. Dnes by zápasili stejně. A nám nejde o historické zajímavosti, nýbrž o život. Tvůj život, můj život, který je třeba žít s veškerou vážností, s veškerým úsilím.

Sarkasticky britký Ióánnés Klimakos o současném věřícím:

Mudruje o smrti, ale jedná, jako by byl nesmrtelný. Nařiká, že musí opustit svět, ale dřímá, jako by tu měl být navěky. Vypráví o zdrženlivosti, a bojuje s obžerstvím. Čte si o poslední soudu, ale usmívá se při tom, čte si o ješitnosti, a chvástá se. Žvaní o bdění, ale vzápětí se ponoří do spánku. Oslavuje modlitbu, ale prchá před ní jako před morovou ranou. Blahoslaví poslušnost, ale je první kdo neposlechně, Chválí lidi osvobozené od vášní, ale nestydí se hádat a nadávat kvůli kusu hadru. (Klimakos Ióánnés - Nebeský Žebřík)

Takže to zkusíme žít. Nejen se něco dozvědět, zkusíme, aby nás to proměnilo. Nepůjde nám ani tak o průřez moderní teologií, jako spíše o to, přiložit jiskru k sudu s prachem. Teologie samotná je jistě velmi důležitá, ale sama o sobě nestačí.

Když přicházejí mágové sledující svou hvězdu a Herodes se ptá, kde se má narodit Mesiáš, znalci Písma a učitelé zákona dávají

teologicky
precizní odpověď
s příslušnými
citacemi, uvádějí
souřadnice
Betléma v zemi
judské - *a sami
zůstávají doma!*
“Máme v tom snad
vidět obraz
teologie, která se
vyčerpává
v akademických
debatách?” ptá se
s jemnou ironií

Josef Ratzinger. Je to trapné, Herodes bral Písmo vážněji než znalci Písma. A ano, nám opravdu nepůjde o teologii, která se vyčerpává v akademických debatách, ale o život sám.

Problémy současné církve opravdu nejsou podávání přijímání na ruku, nebo do úst, varhany, nebo kytary, čelem k lidu, nebo zády k lidu, jak nejlépe oslovit mladou generaci, jak získat finance na opravu kostelů, kde sehnat lešení, jak propagovat katolickou církev, jak stavět mosty k současnému světu, a tak dále. Ten náš jediný problém je víra. Když ji budeš mít a stačí, když ji budeš mít Ty sám a obrátíš svět a budeš přenášet hory do moře. Ano, a pak se najde spousta lidí, kteří udělají ten zásluhový zbytek a postaví Ti exerciční domy a opraví fasády a zbudují nové kostely. Kdysi dávno těch lidí bylo dvanáct, kterých se cosi dotkl, světlo, zážitek, Slovo života - a pak obrátili Evropu vzhůru nohama. Nebyli dokonalí. Hádali se, kdo z nich je největší, dva si chtěli nenápadně zajistit, až to přijde, místo po pravici a levici, byli neučení a prostí, v rozhodující chvíli krom jednoho, který zůstal pod křížem, všichni utekli, jeden z nich v jiné rozhodující chvíli zapřel a jediný intelektuál z nich, ten, který spravoval peníze, nakonec spáchal sebevraždu. Jejich hříchy od nich neustoupily, a to dokonce ani po letnicích s plameny ohně. Ani vy nejste dokonalí, ale úkol máte stejný. Dotek světla je stále stejně intenzivní. Víra je pozvání obyčejných lidí k neobyčejným věcem, A vaším úkolem není obrátit jen Evropu vzhůru nohama, nýbrž celý svět.

V katolické církvi nejsme spolek lidí shromážděných za účelem oprav církevních památek, nejsme spolek lidí, který chce ve společnosti prosadit svůj názor na rozvody heterosexuálů a sňatky homosexuálů, nejsme spolek lidí, který shání finance na podporu třetího světa, ani hnutí,

kteře chce definitivně vymýt na Zemi potraty. Pak bychom museli smutnit z nedostatku financí a naší starostí by byly plakáty, kampaně, letáky a organizace pochodů pro život. Naopak co jsme, je spolek lidí zraněných Bohem, lidí, kteří věří, že svět má smysl, kteří jak roub se chtějí napít z mízy Života - každé přirovnání kulhá, jsme lidé, kteří především hledají Boží království, kteří poznali trýzeň žízň a dotkli se studny, kteří se dotkli toho, který je nejen Cesta a Pravda a Život, nýbrž i Smysl a Krása a Radost. Evangelium, *euangelion*, dobré, pravé, správné poselství, *angelos*, anděl, posel. Tedy Radostná zpráva, nikoli Manifest proti... Dosadte si sami. Nikoli příručka dovoleného a zakázaného, ale radost z odpuštění hříchů.

Nedělejte si starosti, hledej nejprve Boží království a pak se jen dívej.

„Často slyšíme o hrubosti nastupující generace. Sám patřím mezi stařky a dalo by se očekávat, že se postavím na stranu starších, ale ve skutečnosti mě více zaráží špatné chování rodičů k dětem než dětí k rodičům. Kdo z nás by se necítil v rozpácích při rodinném obědě, kde otec nebo matka jedná se svými dospělými potomky tak nezdvořile, že kdyby se tak chovali k jakýmkoli jiným mladým lidem, bylo by to jen příčinou ukončení známosti? Dogmaticky trvají na svém ve věcech, kterým jejich děti rozumějí lépe než oni, nezdvořile je přerušují, zcela zjevně si protiřečí, zesměšňují věci, které mladí berou vážně (někdy třeba jejich náboženství), urážlivě se vyjadřují o jejich přátelích. To všechno dává snadnou odpověď na otázku „Proč jsou stále pryč? Proč mají kteroukoli jinou domácnost raději než svůj vlastní domov?“ Kdo by nedal přednost zdvořilosti před nekulturností?“

C.S. Lewis

ZEMŘELI

Náš dlouholetý člen krajanské rodiny v Astorii **Henry Marek** zemřel ve středu ráno, na svátek sv. Augustína, 28. srpna 2019. V pondělí, krátce před jeho smrtí, jsem mu udělal na požádání paní Mileny Hlavaté, která se o něho velmi dobře starala v době jeho nemoci, svátost pomazání nemocných. Odpočinutí věčné, dej mu Pane, a světlo věčné ať mu svítí, ať odpočívá ve svatém pokoji. Zádušní mše svatá za zemřelého bude v neděli 8. září 2019 v kostele v Astorii. *Fr. Antonín*

Falling Upward

A Spirituality for the Two Halves of Life

Richard Rohr

“HATING FAMILY”

a short passage

In this heading, I am talking about those most problematic lines at the beginning of this chapter, in which Jesus talks about “*leaving*” or even “*hating*” mother, father, sister, brother, and family. Everything in us says that he surely cannot mean this, but if you are talking about moving into the second half of life, where we are about to go, he is in fact directing us correctly and courageously.

First of all, do you recognize that he is actually undoing the fourth commandment of Moses, which tells us to “*honor your father and mother*”? This commandment is necessary for the first half of life, and, one hopes, it can be possible forever. As we move into the second half of life, however, we are very often at odds with our natural family and the “dominant consciousness” of our cultures. It is true more often than I would have ever imagined. Many people are kept from mature religion because of the pious, immature, or rigid expectations of their first-half-of-life family. Even Jesus, whose family thought he was “*crazy*” (Mark 3.21), had to face this dilemma firsthand. The very fact that the evangelist would risk associating the word “*crazy*” with Jesus shows how Jesus was surely not following the expected and mainline script for his culture or his religion.

One of the major blocks against the second journey is what we would now call the “collective,” the crowd, our society, or our extended family. Some call it the crab bucket syndrome—you try to get out, but the other crabs just keep pulling you back in. What passes for morality or spirituality in the vast majority of people’s lives is *the way everybody they grew up with thinks*. Some would call it conditioning or even imprinting. Without very real inner work, most folks never move beyond it. You might get beyond it in a negative sense, by reacting or rebelling against it, but it is much less common to get out of the crab bucket in a positive way. That is what we want her. Jesus uses quite strong words to push us out of the family nest and to name a necessary suffering at the most personal, counterintuitive, and sentimental level possible.

It takes a huge push, much self-doubt, and some degree of separation for people to find their own soul and their own destiny apart from what Mom and Dad always wanted them to be and do. To move beyond family-f-origin stuff, local church stuff, cultural stuff, flag-and-country stuff is a path that few of us follow positively and with integrity. The pull is just too great, and the loyal soldier feels us with appropriate guilt, shame, and self-doubt, which, as we said earlier, feels like the very voice of God.

So Jesus pulls no punches, saying you must “*hate*” your home base in some way and make choices beyond it. I am happy he said this, or I would never have had the courage to believe how it might be true. It takes therapists years to achieve the same result and reestablish appropriate boundaries from wounding parents and early authority figures, and to heal the *inappropriate shame* in those who have been wounded. We all must leave home to find the real and larger home, which is so important that we will develop it more fully in the next chapter. The nuclear family has far too often been the enemy of the global family and mature spiritual seeking.

BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme manželům Dospelovým k narození Karla Antonína. Malý Karel byl pokřtěn při nedělní bohoslužbě 11. srpna 2019 v Astorii. Bůh Vám všem žehnej. *Fr. Antonín*

V polovině července byla na říční vodu Amazonky spuštěna ve městě Óbidos brazilského státu Pará 32 metrů dlouhá loď upravená jako nemocnice. Nese jméno papeže Františka a jejím úkolem bude zajišťovat zdravotní, ale i duchovní péči v těžce přístupných oblastech Amazonie.

17. července - v kalifornské diecézi Orange (do této diecéze také patří biskup Peter Esterka) se poprvé konala mše svatá v nové katedrále tzv. Kristova katedrála. Katedrála, známá jako Křišťálová, byla postavena roku 1955 a byla dlouhou dobu místem zvěstování evangelia pro presbyteriánského kazatele Roberta Shullera, který ji také vybudoval. Diecéze katedrálu po zbankrotování jeho společenství odkoupila roku 2011 za více než miliardu korun. (viz. obrázek na první straně)

21. srpna - australský soud zamítl odvolání kardinála George Pella, jemuž v únoru prvoinstanční soud uložil šest let vězení za údajné zneužití dvou chlapců z chrámového sboru. Kardinál nadále trvá na své nevině a jeho právní tým zvažuje, zda podá dovolání k australskému nejvyššímu soudu.

26. srpna - čtyřiaadvacetiletá učitelka zapojená do jezuitské dobrovolnické služby byla zavražděna na Filipínách. Její kolegyně byla v těžkém stavu převezena do nemocnice. Napadeny byly při loupežném útoku na dům, kde žily.

26. - 28. srpna - v září loňského roku byla uzavřena provizorní dohoda mezi Čínou a Svatým stolcem ohledně jmenování biskupů a v těchto dnech se konaly hned dvě biskupské svěcení. Novými biskupy, uznanými jak státem, tak i Svatým stolcem, se stali Antonín Jao Šun (Yao Shun) a Štěpán Sü Chung-wej (Xu Hongwei).

26. srpna - „Amazonie, přinejmenším Brazilská Amazonie, již není katolická,“ říká biskup José Luis Azcona strávil dlouhá léta v oblasti delty Amazonky. Působil jako misijní biskup Marajó, do níž spadají desítky ostrůvků této tropické oblasti. Situaci v tomto pro nás odlehlém koutu světa poznal důvěrně po všech stránkách. Vyhrožovali mu smrtí za to, že veřejně mluvil o obchodu s lidmi a hájil lidská práva domorodých obyvatel. Právě z tohoto realistického pohledu na dnešní situaci je zapotřebí vycházet. Nevybíravý proselytismus letničních sekt slavil úspěch a v některých oblastech do těchto komunit patří až 80% populace.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci září: Ludmila Sedláčková 2. září, Marie Chvilíčková 5. září, Tomáš Brabec 7. září, Julia L. Brabec 10. září, Daniela Brabec 19. září, Václav Jelínek 20. září, Jan Tomeček, 21. září, Msgr. Václav Malý, biskup 21. září, Michal Krška 22. září, Vlasta Krupková 24. září, Marie Jelínek sr. 26. září, Nikolas Pope 26. září, Václav Jelínek jr. 28. září.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli: Joseph A. Kocab, Libuse Kralicek, Elizabeth a Marek Dospel, Dana Sablik, Pat a Ed Babor, Henry Marek

úmysly mší svatých v září 2019

datum	úmysl	dárce
1. září	Za krajanskou rodinu	
6. září	Za zemřelého Martina Krále	Libuše Král
8. září	Za zemřelého Henryho Marka	Milena Hlavatá
13. září	Za zemřelého manžela Lubo Králíčka	Libuše Králíček
15. září	Za krajanskou rodinu	
17. září	Za zomrelého Karola Krupku	rodina Krupkova
18. září	Za zomrelé Tibora a Miladu Havlíkových	rodina Krupkova
21. září	Za + rodiče Františka a Libuši Širokých	Libuše Král
22. září	Za zemřelého manžela Jiřího Smrčku	Božena Smrčka
29. září	Mše svatá ve WDC, v Astorii mše nebude	

Mše svatá ve Washingtonu, D.C.

ke cti svatého Václava - patrona české země

29. září 2019 bude mše svatá v Národní svatyni

Immaculate Conception v české kapli

Panny Marie Hostýnské.

začátek v 12.15pm

Všichni jsou srdečně zváni

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

Silvester Krčméry prežil detstvo a mladosť v Banskej Bystrici, neskôr sa kvôli otcovej práci presťahovali do Bratislavy. V mladosti vstúpil do zväzu katolíckych skautov a počas štúdia sa naplno zapojil do služby cirkvi. V roku 1943 sa zoznámil s kňazom, profesorom Tomislavom Kolakovičom, ktorý sa intenzívne venoval vysokoškolskej mládeži. Práve on vo veľkej miere Silvestra ovplyvnil svojimi revolučnými myšlienkami o mieste a význame laikov a malých spoločenstiev v cirkvi i fatimským posolstvom o obrátení Ruska. V Kolakovičovom spoločenstve, nazývanom Rodina, sa Silvester naučil poznávať tie najzákladnejšie pravdy života.

Počas svojej mladosti často premýšľal o kňazskom živote, avšak jeho otec trval na tom, aby prv vyštudoval medicínu. Študoval teda na Lekárskej fakulte v Bratislave, pokračoval v Paríži i v Prahe. Počas štúdia spolu s priateľom Vladimírom Juklom organizoval evanjelizáciu študentov, najmä pražských medikov a robotníkov v českom pohraničí.

Za to, že rozvíjali hnutie laického apoštolátu, tzv. Katolícku akciu, ich Štátna bezpečnosť v roku 1946 na štyri týždne zatkla a vyšetrovala. Napriek tomu, že komunistický režim u nás ešte nebol oficiálne nastolený, zatkli ich, kruto vyšetrovali a uväznili.

V roku 1951 sa začala ŠtB opäť špeciálne zaoberať Rodinou. Juklových a Krčméryho priateľov postupne zatýkali. Silvestra Krčméryho zatkli v júli 1951. Vo vyšetrovacej väzbe strávil tri roky, z toho bol štrnásť mesiacov na samotke. Podstúpil rôzne druhy telesného i psychického mučenia. Hoci tvrdí, že nezažil tie najtvrdšie fyzické tresty, duševné trýznenie pokladá z pohľadu ŠtB za omnoho „účinnejšiu metódu prevýchovy“. Dlhodobý pobyt na samotke, bez akéhokoľvek kontaktu s okolitým svetom, nemožnosť sedieť, iba chodiť dokola v cele, bez spánku vydržať stať vyše 50 hodín. „Boli to rukavičkové metódy, kde na vás ani ruku nepoložili, ale dali do izolácie alebo do iných duchovných mučení.“

V roku 1954 ho Vojenský súd v Trenčíne odsúdil za vlastizradu na 14 rokov väzenia. Hoci pri výsluchoch tri roky mlčal, na súde predniesol hodinovú obhajobu, ktorú ukončil slovami: „**Vy máte síce v rukách moc, ale my máme pravdu!**“ Vo väzení bol 13 rokov, 2 mesiace a 18 dní. Po prepustení pôsobil dvadsať rokov ako lekár v Bratislave. Od roku 1964 pracoval spolu s Vladimírom Juklom najprv na evanjelizácii vysokoškolákov, potom učňov a narkomanov, alkoholikov i väzňov. Roku 1974 bol spoluzakladateľom sekulárneho inštitútu Fatima, kde sa podieľal na vydávaní samizdatovej literatúry a organizovaní evanjelizačných spoločenstiev.